

des økonomiske Forhold taler for at fritage ham for en Del af det Beløb, der er paalignet ham i Skat. Og i Skrivelse af 1. December 1887 udtalte Indenrigsministeriet, at det er en Betingelse for en Persons Optagelse paa Valglisten, at den fulde ham i det paagældende Aar rettelig afkrævede direkte Skat til Kommunen er enten frivillig erlagt eller i hvert Fald indkommet ved Udpantning. I Aaret 1905 rejstes Spørgsmaalet om Eftergivelse af en Del af Skatten i Randers Købstad. Da var det Spørgsmaal fremme, om Byraadet havde Ret til at optage paa Valglisten de Personer, som Byraadet ifølge derom fremsat Andragende havde fritaget for at betale den dem paalignede Formue- og Lejligheds-skat for indtil 3 Fjerdingaar i Skatteaaret 1905. Der var ikke Tale om at eftergive hele Skatten, men kun $\frac{3}{4}$. Derpaa svarede Ministeriet under 29. December 1905: „I denne Anledning skulde man — idet man forudsætter, at saadan Eftergivelse kun finder Sted i Tilfælde, hvor den paagældende Skatteydere økonomiske Forhold taler for at fritage ham for at erlægge Skat for en Del af Skatteaaret for derigennem at reducere det ham oprindelig paalignede Skattebeløb — til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at da vedkommende Skatteydere have svaret direkte Skat til Kommunen i det forud for Valget gaaende Kalenderaar (jfr. Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. m. af 26. Maj 1868, § 6) og derhos efter det foreliggende ikke kunne anses for at være i Restance med Betalingen af Skat for bemeldte Tidsrum, maa Ministeriet holde for, at de paagældende Personer ej heller kunne forbigaaes ved Valglisternes Udarbejdelse“.

Endelig har der foreligget et Tilfælde for Ringsted Byraad. Derom har Ministeriet under 15. September 1899 erklæret, at man har Ret til at opføre paa Valglisten de Personer, som ved den nævnte Lejlighed havde faaet eftergivet en Del af Skatten, man havde ikke Ret til at udelukke dem. Der var nemlig paa det Tidspunkt en Lockout i Ringsted, og som Følge deraf fandt Byraadet Anledning til at eftergive en Del af Skatten eller udsætte Betalingen af de paalignede Skatter for de vedkommende Personer. Saa var der en Del andre Beboere i Kommunen — jeg tror, de var 60 i Tallet, hvoraf de fleste vist var ret velstillede —, der fandt Anledning til at bede om en lignende Indrømmelse. Det blev nægtet, og der gav Ministeriet Byraadet Medhold.

Alle de ministerielle Skrivelser angaaende det berørte Forhold, der hidtil er udstedte, indtil den nuværende Minister udstedte sit Cirkulære af 1914, indskrænker sig til at reducere den paalignede Skat, de eftergiver ikke den hele Skat, men bevarer en Del af den, thi det er jo slaaet fast ved Lov, at for at udøve Valgret skal man have betalt Skat. Det Ændringsforslag, som nu foreligger til Afstemning, og som jeg haaber bliver vedtaget, da alle Medlemmer er enige om det, gaar kun ud paa at hjemle en Kommunalbestyrelse Ret til at eftergive Skatten for det Skatteaar, hvori vi er. Det er første Gang, Lovgivningen bestemmer, at en Kommunalbestyrelse uden derom indgivet Andragende kan eftergive Skat for det Tilfælde, at der er Skatteydere for det Skatteaar, vi lever i, som ikke har betalt hverken første eller andet eller tredje Kvartals Skat, ej heller første Halvaars Skat. Det, som der er Tale om nu, er at eftergive som Regel — der kan maaske være Undtagelser, men jeg ved ikke, om saadanne findes —, og der gives her for første Gang Tilladelse dertil. Venstre har ikke villet gaa videre og ikke villet give en Bestemmelse, der ogsaa gælder det kommende Aar. Før der kan være Tale om at tage Spørgsmaalet op for Aaret 1918—19, er det dog naturligt, at der først maa foretages Skatteligninger. Disse udarbejdes i disse Dage i de forskellige Kommuner, derefter lægges de frem til Efter-syn, og saa kan Skatteyderne i hver Kommune klage, for det Tilfælde de mener, de ikke kan betale den Skat, der er paalignet dem, eller ikke hele den Skat, der er paalignet dem. De kan klage baade over deres egen og andres Skatteansættelser. Derefter tager vedkommende Kommunalbestyrelse Klagerne op til Undersøgelse og har saa Frihed til i saa Henseende at gøre, hvad den vil. Men at lovgive for et Aar, for hvilket der endnu ikke foreligger Skatteansættelse, har forekommet Venstre at være aldeles urimeligt, saa meget mere, som vi her staar med en døende Rigsdag, der gaar i Graven samtidig med at den Grundlov, hvorefter den er valgt, forsvinder. Her at vedtage Bestemmelser, der skulde binde den Rigsdag, der sammentræder efter en helt ny Forfatning og et helt nyt Valg, finder vi ingen Anledning til. Det glæder mig derfor, at Ministeren har indset, at det var et urimeligt Forslag, han havde stillet, og at han nu er saa elskværdig at tiltræde Lovforslaget, som det her foreligger.